

бѣше природата на Арбака, той малко са покрѣтяше привѣда на каквыто и да сѣ бѣдствія, но превъсходны впечатленія оставяше на душата му сичко що е велико и високо; състраданіето което осѣщамы за други иматъ едно однородно начало съ нашытъ свойства. Геройтъ не са почудя толкози когато гледа бѣдствіята на противника си, колкото когато глѣда търпението и твърдостта му въ тѣхъ. Сичкы осѣщамы жалость и самъ Арбакъ, ако и природно злоторентъ былъ е причастенъ на прѣстыта отъ които смы сичкы създадени. Ако бы той могълъ да сполучи щото Главкъ да припознае писмено отдаваното нему прѣстъпление, туй приознаване бы имало сила поголѣма отъ самото рѣшеніе на сената не само за да го отстрани за секоги отъ Юна, но и да унищожи сѣка възможность за открываньето на истинныя злодѣецъ. Туй ако бы могълъ той да сполучи тогасъ той бы направилъ сѣкаквы жертвы и подвигы за да го спасе; отъ тѣзи минута той престанѣ да мрази съперника, желаніето за отмѣстяване са смали, той мѣчаше жертвата си вече не отъ вражда но като препатствие което пречи на плановѣтъ му. Заради туй той постоянноствуаше да дѣйствува за да ускори чрезъ кознытъ си затриваньето на чловѣка, бѣдствието на когото бѣше потребно за сполуката на намѣреніята му; ето защо той, ако и свѣтливо и съ престорена жалость принасяше свидѣлството си чрезъ което са осѣждаше Главкъ, тайно обаче чрезъ свещеницытъ раздражняше негодованіето на народа, който даваше спънки на милосрдіето на Сената.

Като отиде въ къщата на Юлія, той ѝ събщи исповѣданіето на безокото момиче, и лесно сполучи за да укроти укореніето на съвѣстѣта, която за смаяване на прѣстъплението на Главка принуждаваше я да исповѣда че е участвувана въ причинытъ които му декарахъ полудата. И той лесно си сполучи цѣлѣта, защото тщеславното сърце на тѣзи жена обичаше повече славата и щастіето на Главка отъ колкото самото него; тя не осѣщаше вече страсть къмъ чловѣкъ злочестъ вече, тя са радваше даже за злоупулчіето му което унижаваше съперницата ѝ че ако Главкъ не ще колѣнничъ вече предъ мене, но и Юна вече не ще може той да обыча.» Тѣзи едната мисль я утѣшяваше и я отърваше отъ сѣко укореніе на съвѣстѣта заради бѣдствието на аеніянина; но като непостоянна и повърхностна, тя зе да намѣрва удоволствие на внезапнытъ и рѣшителны учтивости отъ страна на Клодія, и тя не отхвърляше възможността на оженяньето си за единъ благороденъ, колкото и да бѣхъ неговытъ чувства низскы, за да не бѣди заподозрѣна публично че е о-